

Cuvântul martalog

Tiktin are, în al său „Rumänisch-Deutches Wörterbuch“, cuvântul *martalog* pe care-l află în limba română. Acest cuvânt nu-l pomenește *Dicționarul rom. al lui Lazăr Șeineanu* și mi se pare că nici alte dicționare nu-l au. În ce privește înțelesul cuvântului, Tiktin spune că înseamnă: „Art griech. Söldner der Türken“, adică un fel de soldați Greci năimiți în oștirea turcească. Lucrul însă nu e tocmai aşa. Atrag atenția că în revista *Prirozi za književnost, jezik, istoriju i folklor*, care apare în Belgrad, capitala Jugoslaviei, sub direcția profesorului universitar de acolo Pavle Popović, vol. VIII (a. 1928), p. 213-229, e publicată o cercetare amănunțită, după diferite izvoare, scrisă de D. I. Popović, cu privire la compoziția acestor „martolos“ la singular și „martolosi“ la plural în limba sârbo-croată. Din izvoarele adunate aci de autor se vede că „martolosi“, cuvânt de origine grecească, erau nu numai Greci în oștirea turcească, cum zice Tiktin, ci erau anumite trupe cu o anumită organizație și împăraștiate în diferite garnizoane turcești, trupe compuse de regulă din creștini, dar nu numai Greci același, ci încă și Sârbi și Vlahi. Autorul acestui articol accentuează că în compoziția acestor trupe „martolosi“ intrau mai ales Sârbi, pentru că dânsul vrea să înțeleagă că Vlahii erau tot Sârbi.

Problema acestor Vlahi e încă nedezlegată. D. profesor dela Cluj Silviu Dragomir crede, în publicațiile sale, că sub numele de Vlahi se înțelegea, în izvoarele în cari e scris cuvântul, totdeauna Români; aceasta e însă desigur o greșală, pentru că uneori sub numele de Vlahi se înțelege și Sârbi. Ie de altă parte e o eroare și părerea scriitorilor Sârbi, cari susțin că sub numele de Vlahi se înțelegea totdeauna Sârbi. Adevărul e că sub numele Vlahi se înțelegea în vechile izvoare *uneori Sârbi, alte ori Români*. Eu însuși știu că în Zagreb s. ex., sub numele de Vlah se înțelege și astăzi Sârb. Croații de acolo au chiar proverbul, pe care-l *adresează Sârbilor*: niti u moru mjere, niti u Vlahu vjere, adică „nici în mare măsură, nici în Vlah credință“. Este, de altfel, o mare adversitate, dacă nu chiar

dușmănie, în Croația, și în deosebi în Zagreb, capitala acesteia, între Croați (= Hrvati, cum aceștia se numesc ei însăși pe sine) și între Sârbi, pe cari Hrvati (= Croații) îi numesc Vlahi.

Ilie Bărbulescu

Masaryk și originea concepției Micei Înțelegeri

Deja în *Arhiva* din Oct. 1921 arătam aceea ce am repetat și în No. din 1922, XXIX, p. 534: că originea ideii despre formarea Micei Înțelegeri de după războiul trecut se află deja la cehul Havliček, în vremea revoluției din 1848 în Austria.

În revista din Praga: *Prager Rundschau*, a. VI, fasc. 4, (a. 1936), p. 304, care apare de 6 ani sub direcția profesorului universitar de acolo Dr. Kamil Kroita, azi ministru de externe al Cehoslovaciei, d. Traian Ionescu-Nișcov publică un articolaș cu titlul „Masaryk und die Rumänen“, în care adună, din scrierea d-lui Masaryk *Weltrevolution* și din alte scrieri cehe și ziare românești, date despre atingerile fostului președinte al republiei cehoslovace cu România în vremea războiului mondial. Din însemnările lui Masaryk *Weltrevolution* d. Tr. Ionescu-Nișcov extrage următoarele: „Ideia Micei Înțelegeri era întradevăr, ca să zic așa, în aer... cunoștința personală și conlucrarea noastră cu România în Rusia erau sâmburele Triplei alianțe... Planul meu este: noi, Iugoslavii și Români vom forma un puternic închis Trio. („Der Gedanke der Kleinen Entente lag freilich sozusagen in der Luft... Die persönliche Bekanntschaft [în 1917 și 1918] und unser Zusammenwirken mit den Rumänen în Russland waren der Keim des Dreiverbandes... Mein Plan ist: wir, die Jugoslaven und die Rumänen werden ein fest zusammengeschlossenes Trio bilden“). Astă o scrie Masaryk deja pentru anul 1919, când el a prezidat, ca președinte al Republiei, primul consiliu de miniștri în care era și Benes.

Așa că din izvoarele ce am adus eu în mai sus pomenitele numere al *Arhivei*, precum și din aceste date adunate aci rezultă că originea ideii despre crearea Micei Înțelegeri se află în Cehia (Boemia) din 1848, la distinsul bărbat politic din acea vreme: Havliček, și nu e eșită din mintea celor ce au pus-o la cale și realizat-o în 1920, ci aceștia au luat-o dela el.

Ilie Bărbulescu,